

UZASADNIENIE

W dniu 02.07.2018r. powód (...) S.A. z siedzibą w B. wniósł do Sądu Rejonowego w Turku o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwana U. S. zapłaci mu kwotę 8.960,50 zł z umownymi odsetkami równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 17.06.2018r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego a w razie wniesienia zarzutów zażądał utrzymania nakazu w mocy i przeprowadzenia rozprawy także pod jego nieobecność.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwana zobowiązała się, poprzez podpisanie weksla dn. 07.04.2017r., do zapłaty w dniu 16.06.2018r., kwoty wskazanej na wekslu w wysokości 8.960,50 zł, dlatego też wezwał ją do wykupu weksla ale pozostało ono bezskuteczne. Podniósł, że podpisując własnoręcznie kalendarz spłat rat znała doskonale wysokość zobowiązania i termin jego spłaty. Do pozwu dołączył kopie weksla datowanego na dzień 07.04.2017r. z datą wykupu 16.06.2018r. na kwotę 12.527,71 zł z nazwiskiem wystawcy W. S. (S.) oraz wypowiedzenie umowy kierowane do pozwanej.

Zarządzeniem z dn. 13.07.2018r., doręczonym powodowi 23.07.2018r., wezwano go do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez przedłożenie oryginału weksla wystawionego przez U. S. (k. 12,14)).

Braki nie zostały uzupełnione.

Na rozprawie w dn. 25.10.2018r., reprezentujący pozwaną pełnomocnik z wyboru wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc że załączony do pozwu weksel nie dotyczy pozwanej oraz zażądał zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.23).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Dnia 07.04.2017r. W. S. (S., nazwisko mało czytelne) wystawił i przekazał (...) S.A. z siedzibą w B. weksel in blanco, z datą wykupu 16.06.2018r. na kwotę 12.527,71 zł.

Pismem z dn. 17.05.2018r. (...) S.A. dokonało wypowiedzenia U. S. umowy pożyczki oraz wezwało do wykupu weksla z uwagi na poważne naruszenie postanowień umowy (...) zawartej w dn. 07.04.2017r., polegające na niepłaceniu zobowiązań umownych zgodnie z ustalonym kalendarzem spłat. W piśmie powiadomiono pożyczkobiorczynię, że zgodnie z umową i deklaracją wekslową, wystawiony przez nią weksel in blanco zostanie wypełniony a w przypadku nieotrzymania zapłaty w ciągu 30 dni sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego. Wysokość zadłużenia określona pismem na kwotę 8.960,50 zł obejmowała 8.943,68 zł kapitał i 16,82 zł umowne odsetki z tytułu braku spłaty rat w terminie za każdy dzień zwłoki.

(dowód: weksel k. 6, wypowiedzenie k. 7)

Stan faktyczny przedmiotowej sprawy sąd ustalił na podstawie opisanego rzeczowego materiału dowodowego. Pozwana nie skorzystała z prawa złożenia zeznań.

Dowody złożone przez powoda ograniczyły się do złożenia: kopii weksla wystawionego przez osobę o nazwisku nie należącym do pozwanej (W. S. lub S.) i na kwotę inną niż dochodzona pozwem (12.527,71 zł nie 8.960,50 zł) oraz wypowiedzenia umowy nr (...) na nazwisko pozwanej.

Powód nie uzupełnił braków i nie przedłożył w zakreślonym mu terminie, który upłynął 30.07.2018r., oryginału weksla z nazwiskiem wystawcy U. S..

W rozpatrywanej sprawie przedmiotem sporu pozostaje roszczenie z weksla gwarancyjnego in blanco.

W procesie wekslowym weksel stanowi wystarczający dowód zobowiązania. Domniemywa się, że wszystkie dane na nim umieszczone są prawdziwe.

Zobowiązanie wekslowe, na gruncie ustawy z dn. 28.04.1936 r. prawo wekslowe j.t. Dz.U. z 2016r.poz.160, dalej: pr. weksl.). ma charakter samodzielny i abstrakcyjny. Oznacza to, że samo podpisanie weksla rodzi zobowiązanie wystawcy i to bez względu na przyczynę jego wystawienia. Zgodnie z art. 101 pr. weksl. istotą weksla własnego jest bezwarunkowe przyrzeczenie zapłaty sumy pieniężnej potwierdzone podpisem. Weksel własny zawiera bezwarunkowe przyrzeczenie zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej. Jest on niekiedy określany jako „sola” weksel, ponieważ może być wystawiony tylko w jednym egzemplarzu. Złożenie podpisu jest samodzielną podstawą i przyczyną powstania zobowiązania wekslowego; każda z osób, która sygnuje weksel staje się przez to dłużnikiem wekslowym. Posiadacz weksla, występując z roszczeniem zapłaty, nie jest zobowiązany do wykazywania istnienia podstawy gospodarczej; wystarczy, że załączy do pozwu prawidłowo wypełniony i niebudzący wątpliwości co do autentyczności dokument weksla wraz z wezwaniem do jego wykupu. W literaturze prawniczej panuje zgoda, że weksel może spełniać m.in. funkcję gwarancyjną, która polega na tym, że jeżeli wręczeniu weksla nie towarzyszy wola odnowienia dotychczasowego zobowiązania, weksel pełni funkcję zabezpieczającą określony stosunek cywilnoprawny. Wierzycielowi zatem obok roszczenia pierwotnego przysługuje nowe roszczenie – wekslowe. Wierzyciel jest uprawniony do dochodzenia swych roszczeń na podstawie stosunku cywilnoprawnego lub na podstawie weksla.

W niniejszej sprawie powód bez wątpienia oparł powództwo na wekslu ale nie przedstawił weksla podpisanego przez pozwaną. Załączona jako dowód kopia, nie oryginał weksla, nie został przez nią wystawiony. W tej sytuacji dokument prywatny w postaci wypowiedzenia umowy wraz z wezwaniem do wykupu weksla pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. Powód w żaden sposób nie zareagował na wezwanie sądu z dn. 13.07.2018r. Nie zmienił podstawy roszczenia.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Istota obowiązku dowodowego sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona zaś, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskalaby aktywnym działaniem. Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy oraz nie jest zobowiązany do zarządzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych, pozwalających na ich udowodnienie. Nie ma też obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Dodać należy iż powództwo oparte na wekslu w zasadzie taką aktywność sądu wyklucza. Sąd dał powodowi szansę na uzupełnienie materiału dowodowego ale powód z tej szansy nie skorzystał.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację powództwo oddalono jako nie wykazane.

Powód uległ w sporze całkowicie.

Obowiązek zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu oparty został na dwóch podstawowych zasadach: a) zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez nią koszty procesu, oraz b) zasadzie kosztów niezbędnych i celowych, wedle której zwrotowi podlegają jedynie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Obowiązek zwrotu kosztów procesu zależy od ostatecznego wyniku sprawy.

Wobec wyniku rozstrzygnięcia, do rozliczenia kosztów zastosowanie znajdzie art. 98§ 1, 3,4 k.p.c.

Pozwana był reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru.

Na mocy przywołanego przepisu i zgodnie z żądaniem zasądzono od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.817 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego według stawek określonych w § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015, poz. 1.800 ze zm.) wraz z opłatą skarbową. Zdaniem Sądu sytuacja finansowa powoda pozwala mu na wywiązanie się z nałożonego obowiązku.